

Arrest

**nr. 340 600 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart van Palestijnse origine te zijn, diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 oktober 2023.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoekster op 12 februari 2025. Verzoekster werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en haar advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 29 augustus 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat) die luidt:

"A. Feitenrelaas

U bent van Palestijnse oorsprong en Arabische origine. U bent geboren en getogen in Gaza. U bent gehuwd met E. M. H., een erkend vluchteling (...). U bent ondertussen bevallen van uw eerste kind in België.

U verklaarde uit Gaza te zijn vertrokken op 21.11.2022. U reisde via Egypte, waar u één week verblijf, naar Turkije waar u nog een week verbleef. U verbleef telkens in een huurappartement. U ging op illegale wijze naar Griekenland. U reisde samen met uw schoonbroer en zijn vrouw. U kwam aan op 02.12.2022. U bleef zes maanden in Griekenland, waarvan drie in een opvangcentrum. U vertrok op 15.04.2023. U kwam nadien van Griekenland rechtstreeks naar België.

U kwam aan op 15.04.2023 en diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 25.07.2023. U verklaarde naar Egypte te zijn gereisd om uw familie te kunnen zien. Hierdoor was u afwezig op uw DVZ-interview en werd uw verzoek afgesloten.

Op 10.10.2023 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Gaza omwille van de huidige oorlog die er heerst.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omdat u er niemand heeft om u bij te staan. U zou er alleen zijn. U zou op straat belanden, door armoede en geen huisvesting of hulp te krijgen van de overheid.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende stukken neer: uw Palestijns paspoort, uw Griekse verblijfsvergunning, uw Griekse reispas, uw geboorteakte, uw UNRWA registratiekaart, een kopie van de Belgische verblijfstitel van uw man en een getuigschrift van uw bevallingsdatum.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Niet-ontvankelijk

Uw verzoek om internationale bescherming wordt niet-ontvankelijk verklaard. Uit uw verklaringen en de stukken in het dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. U bewam deze status op 20.02.2023. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen.

Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan

gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstige van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstige van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse documenten

1. ADET en reisdocument:

U bekam in Thessaloniki uw reispas en uw verblijfskaart. U bent in het bezit van uw originele Griekse verblijfsvergunning (ADET). Deze werd u afgeleverd op 20.02.2023 en is geldig tot 19.02.2026. U legde eveneens uw Griekse reispas neer. Deze werd u afgeleverd op 31.03.2023 en is geldig tot 30.03.2028.

2. AMKA en AFM

U verklaarde geen AMKA noch AFM te hebben aangevraagd omdat u niet bent blijven plakken in Griekenland, het was een tussenstop voor u (CGVS, p. 14-15).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale

bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen om uw AMKA of AFM te bekomen. Sterker nog u geeft zelf aan dit niet gedaan te hebben omdat u geen intentie had om in Griekenland te blijven. U stelde niet te weten wat een AFM is, maar u heeft geen bankrekening aangemaakt omdat u zich niet in Griekenland wou vestigen (CGVS, p. 15).

Bijgevolg blijkt nergens uit uw verklaringen dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

Redenen van vertrek uit Griekenland

1. Griekenland als tussenstop.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u twee dagen nadat u uw documenten bekwam Griekenland heeft verlaten. Het was een tussenstop. U wou zich niet vestigen in Griekenland (CGVS, p. 14 en 15). Het plan bij vertrek was om uw man in België te vervoegen en een gezin te stichten (CGVS, p. 17).

2. U vreest alleen te zijn en hierdoor op straat te belanden.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigen van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg, tewerkstelling of integratie, maar haalt géén persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren. Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg prec aire en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is. Dit blijkt eveneens uit de volgende elementen:

U verklaarde geen enkele poging te hebben ondernomen om werk te vinden, omdat u er niet va plan was om te blijven (CGVS, p. 16).

Wat betreft uw huisvesting verklaarde u drie maanden in het vluchtelingenkamp te zijn verbleven. Uw heel levensonderhoud met alles erop en eraan werd voorzien. Dan vertrok u naar Athene en nadien naar Thessaloniki om uw documenten te gaan halen. U was in de mogelijkheid om samen met andere meisjes een huurwoning te huren. U moest hiervoor 100 euro per maand betalen. In Thessaloniki deed u hetzelfde, maar moest u het appartement delen met tien in plaats van vier. U betaalde hier 50 euro voor twee weken. U keek niet voor een andere huisvesting (CGVS, p. 16).

U deed verder nooit beroep op Griekse instanties om u bij te staan (CGVS, p. 17).

De vaststelling dat u ongeveer twee maanden, een relatief korte tijd, na de toekenning van uw status vertrok uit Griekenland getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Het CGVS besluit dat u duidelijk niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat u onvoldoende uw rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen.

Middelen, autonomie en zelfredzaam

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

*U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Dat blijkt uit*

Dat u in staat was om uw documenten te regelen in Griekenland. Het CGVS wijst er echter op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het CGVS wijst er echter op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een verblijfsvergunning krijgen, maar pas nadat ze die hebben aangevraagd en bepaalde noodzakelijke stappen hebben ondernomen. De persoon die internationale bescherming geniet, moet een afspraak maken met het bevoegde politiekantoor. Bij deze afspraak moet de begunstigde zijn/haar vingerafdrukken geven, een beëdigde verklaring met betrekking tot zijn/haar adres, de beslissing tot verlening van de verblijfsvergunning die tegelijk met de beslissing tot verlening van internationale bescherming is afgegeven en een kopie van zijn/haar kaart als verzoeker van internationale bescherming voorleggen (Refugee.info Greece, Residence Permit, 9 October 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985582374935>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). In het verleden slaagde u erin ondanks de mogelijke moeilijkheden die kunnen ontstaan bij het verkrijgen van zulke documenten, deze weldegelijk te verkrijgen.

-U was in de mogelijkheid om gedurende uw verblijf buiten het opvangcentrum uw plan te trekken in Athene en Thessaloniki. U deed hiervoor eveneens beroep op andere mensen in Griekenland.

-Wat betreft uw migratieparcours kan eveneens worden afgeleid dat u in staat bent complexe stappen te ondernemen. U organiseerde uw reis om Gaza te verlaten en reisde nadien ook verder van Turkije naar Griekenland. U heeft eveneens een netwerk die u hierin ondersteunde, met name uw man en zijn familieleden die in België verblijven.

-U leert Nederlands in België, niets belet u om Grieks te leren in Griekenland. U verklaarde verder u ook in België te willen integreren en hier te werken, wederom belet u niets dit ook in Griekenland te doen (CGVS, p. 17).

Hieruit blijkt dat u in staat bent geweest stappen te ondernemen teneinde uw rechten als begunstigde van internationale bescherming op eigen kracht uit te oefenen en zelf te voorzien in uw behoeften.

Kwetsbaarheid

U stelt dat het goed gaat met uw gezondheid. U ondervindt geen medische of psychologische problemen (CGVS, p. 2).

Hieruit blijkt allerm minst dat u een bijzondere medische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan.

Voorgelegde documenten

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen daar al deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens of die van uw familieleden. Geen van deze elementen staat in voorgaande ter discussie, doch voegen deze stukken niets wezenlijks toe daar deze geen verband houden met uw situatie in Griekenland.

Familie

Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming in België heeft géénszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen.

Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Het verzoekschrift

Het verzoekschrift bevat een uitzetting van de redenen waarom verzoekster recht heeft op het verkrijgen van materiële hulp en er wordt in geargumenteed dat de verzaadiging van het opvangnetwerk van Fedasil een geldige reden is om geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen. Daarbij wordt verwezen naar artikel 7 van de Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming.

In het verzoekschrift wordt verzocht geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen aan verzoekster zodat zij beroep kan doen op maatschappelijke dienstverlening van het OCMW.

3. Over de ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1.

Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56.

Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid :

(...);

3° de beslissing vermelden waartegen het beroep gericht is;

4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen;

(...)”.

Na lezing van het verzoekschrift dat het opschrift “*Verzoek Niet-Toewijzing/Opheffing Code 207 (artikel 11, § 3 en 31 Opvangwet)*” draagt, kan de Raad slechts vaststellen dat het niet de beslissing vermeldt waartegen het beroep gericht is en dat het beroep geen betrekking heeft op de bestreden beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Het bevat verder geen uiteenzetting van de feiten noch enig middel ter ondersteuning van een beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal.

Verzoekster voert gelet op het voorgaande niet één concreet argument aan tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Verzoekster toont bijgevolg op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing verkeerd zou zijn of zou stoelen op een verkeerde feitenvinding of op een verkeerde juridische redenering. Evenmin preciseert verzoekster welke gegevens of elementen hadden of zouden moeten of kunnen leiden tot de conclusie dat het verzoek om internationale bescherming ontvankelijk is of tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeksters advocaat werd ter terechtzitting met het voorgaande geconfronteerd. Daarbij reikte deze geen argumenten aan die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Zij beaamt na inzage van het rechtsplegingsdossier dat het ingediende verzoekschrift niet is gericht tegen de hoger vermelde beslissing van de commissaris-generaal, maar ertoe strekt geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen zodat zij beroep kan doen op maatschappelijke dienstverlening.

Aangezien het verzoekschrift geen uiteenzetting van de feiten en middelen bevat en dus niet concreet uiteenzet welke artikelen of beginselen zouden geschonden zijn en waarom en het ook niet verwijst naar de bestreden beslissing, is het verzoekschrift niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET